

říjen 2016

BABICKÝ ZPRAVODAJ

Slovo starosty

Vážení občané,

čas neúprosně běží a podzim je v plném proudu. V tomto ročním období zemědělci počítají úrodu, zahrádkáři připravují zázimování zahrádek, aby si příroda mohla odpočinout stejně jako lidé. Pozvolna přichází neoblíbené mlhy, deště a ranní mrazíky, den se zkracuje, na některé přichází špatná nálada. Správný čas vzít do rukou dobrou knihu, uvařit si horký čaj a věnovat se odpočinku. Věnujte se svým blízkým a mějte alespoň to slunce v duši, buďte vlídní k Vašemu okolí.

Jedním z hlavních problémů, s nímž se musí potýkat každá obec, je doprava. Nárůst automobilové dopravy je enormní a ty tam jsou doby, kdy bylo možné hrát tenis na silnici s nataženou sítí a po dobu zápasu neprošlo žádné vozidlo. Jedna ze současných hlavních priorit obce je zajistit bezpečný průchod obcí, která byla vyvolána uzavřením dlouhé roky využívaného bezpečného průchodu soukromým dvorem. Již v loňském roce byla dokončena studie dopravního řešení zúženého místa nad školou, která bude zohledňovat chodce. Sčítání dopravy ukázalo, že se zde pohybuje za čtyřiašedeset hodin 900 – 1.200 vozidel. Pro nás číslo velké, jinde se jedná o hodinový průjezd. Ze tří navržených variant byla vybrána jedna, nejméně konfliktní pro projednání s dotčenými úřady a majitelem pozemku, kterým je Správa a údržba silnic Jihomoravského kraje. Na základě předběžných souhlasů bylo

zadáno vypracování projektové dokumentace. Dnes již víme, že žádné technické řešení daného místa nebude dobré. K dispozici je málo místa a nepřehledný horizont, který neumožňuje vyřešit permanentní potíže. Úprava je navržena vedením chodníku při jedné straně komunikace a zúžením stávající komunikace na jeden jízdní pruh řízený semaforem. Co se stane v zimě, když dole zastavíte na červenou, si dovedete představit, nehledě na to, že ani ty semaforem není kam technicky umístit. V obci vznikla v minulosti Petice za bezpečný průchod obcí, proto zastupitelstvo vyřešení dané situace má jako svoji prioritu, ale všude jsou nějaké problémy. Například v místě plánovaného chodníku není uložena kanalizace, jinde je nutno vyměnit vodovodní řad z důvodu havarijního stavu, nebo prostě nejsou pozemky v majetku obce. Konečně technické řešení zúženého místa nad školou momentálně blokují úředníci policie a vydání stavebního povolení je v nedohlednu. Z tohoto důvodu čekáme také s úpravou dopravního pasportu naší obce. Tolik k bezpečnému průchodu obcí.

Dalším problémem ohrožujícím bezpečnost všech účastníků silničního provozu je enormní nárůst nesprávného parkování. Tato situace začíná být v naší obci neúnosná. Řidiči parkují auta tak, že jimi blokují chodník, parkují svoje auta na silnici, případně stojí na trávníku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích hovoří jas-

OBSAH:

Slovo starosty	1
Kouzelnické představení	1-2
Farnost se představuje	2-3
Sraz hasičské techniky v Oslavanech	3-4
Babický záchranář	4
Výsledky voleb do krajských zastupitelstev	5
Památka zesnulých	5-6
Kardinál Miloslav Vlk: Úvaha dušičková	6-7
Předvánoční tragédie roku 1956	7
Alexandrovka	7-8
Informace pro občany	8

ně - nesmí se stát v nepřehledné zatáčce, před nepřehledným vrcholem a za ním, na křižovatce a méně než 5 m před ní a za ní, na silniční vegetaci, na chodníku atd. Policie ČR se bude zaměřovat na problematiku špatného parkování a dodržování rychlosti v naší obci. Prosíme občany ve vlastním zájmu o postupný přesun parkujících vozidel tvořících překážku na komunikaci na vlastní pozemky. Na závěr nezapomeňte, že jsme všichni účastníci silničního provozu a mnohé situace můžeme nejen ovlivnit, ale především jim můžeme zabránit – svou vlastní ohleduplností a předvídavostí.

Miroslav Martykán

Kouzelnické představení

V pátek 2. 9. V 17:00 do naší obce zavítal kouzelník KATONAS se svým programem k pobavení nejmladších diváků. Vystoupení, na které pozval děti obecní úřad v souvislosti se zahájením školního roku, se účastnilo asi 75 malých diváků v doprovodu rodičů.

Pan kouzelník umožnil mnoha dětem účast na svých kouzlech, a tak například poklepáním na prázdný hrnek někdo uvařil jídlo, jinému tekla z uší a nosu voda, holčička chytala ve vzduchu mince a házela je do nádoby apod. Další kouzla prováděl pan kouzelník Katonas i pro dospělé a za jejich účasti: se zrcátkem, které proměnou růže

zobrazovalo lidský život, z nafukovacího balonku divačky vyrobil obal na mobil, při kouzlení nechal zmizet snubní prstýnek. Paní učitelka ze školky si zvolila na kouzelnické pomůcky libovolné čtyřčíslicí, které Katonas pochopitelně uhádl, po předvedení ostrosti gilotiny odvážné paní neusekl ruku, záhadu chvíli spojených a chvíli rozpojených kruhů jsem nerozluštila ani já, poté, co mi nechal spojené kruhy prozkoumat.

K velkému pobavení dětí přispěl zpívající pejsek a další pejsci, kteří jezdili na motorce a v autíčku. Při rozhovoru s loutkou se kouzelník ukázal jako šikovný břichomluvec. K vystoupení kouzelníka samozřejmě patřila karetní čísla, ale velký úspěch mělo kouzlo, kdy Katonas vytahoval z dutého válce beze dna jeden deštník za druhým a skládal je na podium – bylo jich opravdu hodně, že se tam už ani nemohly vejít.

O přestávce si děti mohly zakoupit cukrovinky a drobné předměty, třeba světelné meče, a také losy o věčné ceny. Mnoho dětí oblehlo a hladilo všechny tři pejsky na podiu.

Je třeba říci, že v chování na kulturním představení mají mnohé naše děti velké rezervy – volně pobíhaly sálem, hlasitě se mluvilo, cukrová vata se klidně odloží na čalouněnou židli a běží se pryč. Po předsta-

vení zůstal v sále na zemi velký nepořádek, množství vysypaného pop-cornu, natrhané lístečky, vylité pití, prázdné pet lahve, kapsničky...Což takhle mávnout kouzelnickou hůlkou a naučit děti přijatelnému chování v sále ☺?

Martina Schořiková

Farnost se představuje

Poprvé v historii farnosti Babice nad Svítavou se uskutečnil 29. května 2016 tzv. farní den, pod přílehlavým názvem „Farnost se představuje“. Nápad vzešel spontánně při jednom společném setkání farníků s míst-

ním duchovním Michalem Sekničkou. Svoji přízní nás poctili i P. V. Trmač, P. Jaroslav Filka a P. Jiří Brtník

Všichni se ihned dali do společného díla. Nemohu nezmínit, že ve farnosti byla právě

ukončena Obnova v Duchu svatém. Nepochybují, že na tomto díle měla svou zásluhu. Bylo krásné vnímat ovoce Ducha svatého, který přicházel skrze různá obdarování jednotlivých farníků. Skoro každý vnesl do tohoto dne, co mu je přirozeně vlastní. Celá akce vznikala ve vzájemné jednotě a radosti. A to nemusí být vždy samozřejmostí, vždyť jsme jen lidi. ☺

Celý den provázelo krásné slunečné počasí, což napomohlo jistě k hladkému průběhu a slavnostní náladě. Program byl místy tak bohatý, že jsme mnohé připravené aktivity museli vypouštět. Návštěvníci mohli vidět kostelní věž zevnitř a rozhlédnout se po okolí, projít kostelem a prohlédnout si liturgické nádoby, kněžská roucha či vybavení kostela, které bylo pečlivě popsáno. Bylo možné zapálit svíci a rozjímat nad Božím slovem. Děti chodily po laně, střílely z luku, ale nejvíce je zaujal skákací hrad, kde bylo stále plno. Dospělí za střídajícího se hudebního doprovodu (jedovnického Banjo

bandu, scholičky a velké scholy) ochutnali grilované maso, klobásky i sladkosti domácí kuchyně. Dozvěděli jsme se mnoho o historii kostela a okolí; to vše bylo doplněno

malou archeologickou sbírkou Honzy Možného. Kdo dobře poslouchal, mohl v historickém kvízu vyhrát pamětní hrnek. Čistě ženskou soutěží pak bylo aranžování kvě-

tin. Kluci zase nosili přes překážky kostelní zvonky-„nezacinkat v běhu“ pak vzbudilo velkou pozornost i u nejmenších.

V úvodu jsem zmínila, že akce byla „farní“. Ráda bych napsala, co se vlastně myslí tím, když se řekne farnost. Farnost (z lat. parrochia) je základní církevní správní jednotka. Farnost zpravidla zahrnuje území vesnice nebo několika vesnic. My jsme vnímali, že součástí farnosti je víc, než jen počet lidí účastnících se nedělních bohoslužeb. Jsou to všichni pokřtění lidé žijící na daném katastru vesnic Babice nad Svitavou, Kanice a Řícmanice. Toužili jsme se podělit o radost z našeho společenství. Podělit se o TOHO, který v našem životě způsobuje, že slovo „naděje“ má rozměr víry. Naděje, že jednou budeme žít věčně v lásce, o kterou se tady na zemi jen nedokonalě snažíme. Pokud Vám bylo mezi námi dobře, akce splnila svůj cíl.

Snad zase příští rok nebo už mnohem dříve na viděnou!

Markéta Klímová
Foto Břetislav Brtník

Sraz vojenské hasičské techniky v Oslavanech

Pátý sraz hasičské historické techniky v Oslavanech se uskutečnil 10. září v areálu zámku. Pořadatelem bylo Okresní sdružení hasičů Brno – venkov s městem Oslavany, které tvořilo doprovodný program.

Naše jednotka SDH představila precizně zrenovovanou dvoukolovou motorovou stříkačkou DS-16 vyrobenou v Praze roku 1933 v Českomoravské Kolben-Daněk. Za úspěšně zrenovovaným strojem stojí desítky až stovky hodin práce v dílně, kdy byla stříkačka rozebrána do posledního šroubku a je dnes plně funkční. Tato dvoukolová motorová stříkačka má výkon čerpadla 1600 l / min, výkon 4-taktního řadového kapalinou chlazeného čtyřválcového motoru SV je 33,1 kW (45 koní) při 2 500 ot / min, jeho obsah je 2 555 cm³, spotřeba benzínu 16 l / h, nádrž pojme 25 l, hmotnost stroje čítá 900 kg.

Mezi vystavenými exponáty, kromě naší nově opravené motorové stříkačky, byly koňské stříkačky a motorová pojízdná i přenosná čerpadla včetně požárních automobilů. V hasebních ukázkách největší

zájem vzbudilo vystoupení malých hasičů z Jám. Ve zmenšené replice historického automobilu Škoda, opatřeným spalovacím motorem, provedli zásah na hořící minidomek a podařilo se jim oživit i zachráněnou panenku.

Dalším doprovodným programem akce byla expozice s hasičskou historickou tema-

tikou, která obsahovala množství cenných kusů a kuriozit a také výstava „Bankovky a prezidenti od roku 1918“. Samotný zámek pořádal slavnostní připomínku příjezdu krále Přemysla Otakara I. a královny Konstancie s početnou družinou do Oslavan. Po celý den byla otevřena muzea, zámek, historický program, stánky a krámky rozličného tova-

ru, šermíři, kejklíři a jiná holota. V zámecké zahradě bylo vystoupení různých kapel pro malé i velké občanstvo. No a i ten guláš pro vystavovatele vařený s láskou v polní vojenské kuchyni v nabídce ostrý a hodně ostrý byl opravdu vynikající.

Miroslav Martykán

Babický záchranář 2016

Dne 24. 9. 2016 se v Babicích nad Svítavou konal II. ročník soutěže jednotek sborů dobrovolných hasičů v záchranářských disciplínách Babický záchranář. Soutěž se konala v prostorách areálu místní sokolovny. Soutěže se zúčastnily kromě místní jednotky hasičů z Blažovic, Hostěnic, Račice, Tvarožné a Velatic.

Pro letošní ročník organizátoři nachystali čtyřčlenným družstvům 3 zajímavé scénáře, které svým charakterem měly co nejvíce navodit reálné situace, které mohou nastat u mimořádných událostí. První byl průzkum neznámých a zakouřených prostor za účelem nalezení a záchranu osoby. Tento úkol byl hodnocen s ohledem na zařazení jed-

notky, nositele dýchačové techniky, vnikání do uzavřených prostor a průzkum. Druhým úkolem byl transport zraněné osoby ze střešiny s využitím nastavovacích žebříků. U tohoto úkolu byla navíc hodnocena práce s žebříky, jištění hasičů ve výšce a praktická znalost uzlů. Posledním úkolem byl úraz dolní končetiny motorovou pilou s masiv-

ním krvácením. Zde byla hodnocena činnost družstva při poskytnutí první pomoci a následné vyšetření zraněné osoby.

Neodmyslitelnou částí soutěže je i krátké vyhodnocení postupu a činnosti rozhodčích z řad HZS JmK každého družstva po splnění úkolu. Tento záměr je soutěžícími vítán a plní hlavní záměr soutěže, a to prohloubení odborné přípravy. Při plnění jednotlivých

úkolů bylo navíc hodnoceno a posuzováno rozhodování a řízení velitele zásahu, spojení, používání požárního vybavení, komunikace s KOPIS (Krajské operační a informační středisko) a úroveň poskytnutí první pomoci, na kterou byl kladen největší důraz. V náročném klání zvítězila domácí JSDH, na druhém místě jednotka z Velatic a třetí místo obsadili dobrovolní hasiči z Račice.

Za zodpovědný a aktivní přístup všech zúčastněných jednotek k soutěži jim ze strany pořadatelů patří poděkování. Zvláštní poděkování pak patří Sokolu Babice nad Svítavou za poskytnuté prostory, a také pořadatelům a rozhodčím.

Petr Kheil

Výsledky voleb do krajských zastupitelstev

Ve dnech 7. a 8. října proběhly i v naší obci volby do zastupitelstva Jihomoravského kraje. Celostátní průměr voličské účasti činil 34, 57 %, v Jihomoravském kraji 36, 2 %. Volební účast v naší obci byla nad celostátním průměrem, a to 45, 4%. Na seznamu voličů bylo zapsáno 908 osob, jedna osoba volila na voličský průkaz. K volbám se dostavilo 420 voličů. Po kontrole všech obálek bylo platných 413 hlasů (v některých obálkách se našlo více hlasovacích lístků, lístky s přeškrtnutými celými kandidátkami, prázdná obálka, přetřezý hlasovací lístek, v obálce byly vloženy lístky s instrukcemi o volbách či soupis všech politických stran). 7 hlasů bylo tedy neplatných. V našem kraji se hlasovalo celkem do 21 stran. Voliči v naší obci dali svůj hlas 16 stranám, poměrně těsně zvítězila strana ANO před KDU-ČSL a jako třetí skončila koalice Zelení a Piráti.

Nejvíce preferenčních hlasů obdržel Stanislav Juránek (KDU-ČSL, 18), Miroslav Boháček (Starostové pro Jižní Moravu, 14), Roman Celý (KDU-ČSL, 9) a František Novotný (Starostové pro Jižní Moravu, 9). Po osmi preferenčních hlasech obdrželi Alena Kovaříková (Starostové pro Jižní Moravu), Ivo Vašíček (Zelení a Piráti) a Roman Hanák (ČSSD).

Teď už jen zbývá doufat, že zvolení zastupitelé budou pracovat ve prospěch svých voličů.

Umístění stran - výsledky hlasování v naší obci

1. ANO 2011	(84 hlasů)
2. KDU-ČSL	(72 hlasů)
3. ZELENÍ A PIRÁTI	(47 hlasů)
4. Starostové pro jižní Moravu	(44 hlasů)
5. ČSSD	(41 hlasů)
6. ODS	(37 hlasů)
7. TOP 09 s podporou starostů a Žít Brno	(32 hlasů)
8. KOALICE SVOBODA A PŘÍMÁ DEMOKRACIE	(21 hlasů)
9. SVOBODNÍ A SOUKROMNÍCI	(12 hlasů)
10. KSČM	(9 hlasů)
11. DSSS - IMIGRANTY A ISLÁM V ČR NECHCEME	(4 hlasy)
12. - 13. Moravané, KOALICE SPR-RSČ M. SLÁDKA PATRIOTI A	(3 hlasy)
14. ÚSVIT S BLOKEM PROTI ISLAMIZACI	(2 hlasy)
15. - 16. SVOBODA A SÍLA, VOLTE PRAVÝ BLOK	(1 hlas)

Další informace o volebních výsledcích najdete na

<http://www.volby.cz/pls/kz2016/kz?xjazyk=CZ&xdatum=20161007>

Na této webové stránce si můžete interaktivně zjistit výsledky hlasování ve všech obcích:

http://www.rozhlas.cz/zpravy/volby/_themeline/2970

Martina Schořiková

Naši nejmladší voliči

Památka zesnulých

„Dušičky“ 2. 11. jsou svátkem s křesťanskou tradicí, který slaví nejen věřící, ale i nevěřící (ateisté), navštěvují hřbitovy, pokládají na hroby živé květiny a zapalují svíce, což má symbolizovat víru ve věčný život a demonstrovat přesvědčení, že život hrobem nekončí.

Toto období je také spojeno s cestováním, kdy ještě naposledy před zimou vyjíždějí „sváteční řidiči“. Školou povinné děti mají každoročně v posledních říjnových dnech podzimní prázdniny. Sama na toto období s nostalgii vzpomínám. S rodiči a prarodiči

jsme obcházeli a objížděli blízké i vzdálenější hřbitovy a zastavovali se na návštěvě u příbuzných. Počasí už bývalo většinou typické podzimní – deštivé, větrné a mlhy. Jako dítě jsem si s oblibou prohlížela úpravu a výzdobu hrobů. Zvláštní pozornost snad každý návštěvník hřbitova věnuje pečlivě udržovaným hrobečkům malých dětí, jejichž rodiče museli prožít hroznou chvíli bolesti. Nápis na vstupní bráně jednoho z hřbitovů mi tane na mysli dodnes: „Co jste vy, byli jsme my – co jsme my, budete Vy.“ Bývá zvykem, že se na

hřbitovech konají bohoslužby slova či mše svaté. Na „Dušičky“ kněz prochází spolu s věřícími hřbitov a kropí svěcenou vodou hroby.

Každého z nás opustil někdo, koho jsme měli ve svém srdci. Kdo z rodičů zavzpomíná s dětmi např. na zesnulou babičku či dědečka? Jak společně trávili čas, jak pracovali, jaké měli záliby, jak jim pomáhali a vychovávali je... Kolik učitelů pohovoří s dětmi na toto téma? V dnešním uspěchaném světě se někdy i těžko shání čas na návštěvu hřbitovů a úpravu hrobů.

Trocha historie

Za počátek oslav svátku „Všech svatých“ je někdy považováno vysvěcení původně antického chrámu Pantheonu v Římě již v roce 609 při příležitosti vzpomínky na zemřelé, kteří dosáhli věčné blaženosti. „Dušičky“ (vzpomínka na duše v očistci) jako takové se slaví od 10. století. „Památku věrných zemřelých“ zavedl roku 998 clunyský opat Odilo († 1048), který se takto snažil čelit přetrvávajícím pohanským obřadům. Ve 13. století se tento zvyk rozšířil po celé západní církvi.

Oslava „Dušiček“ se odvíjí od svátku „Všech svatých“ 1. listopadu, jež je oslavou památky zesnulých, kteří zemřeli jako osoby římskokatolického vyznání, byly pokřtěným katolíkem a již vstoupili do nebe. Svátek „Všech svatých“ se slaví v dnech, kdy Keltové oslavovali konec roku, svátek „Samhain“, v noci z 31. října na 1. listopadu. „Samhain“ byl Kelty vnímán také jako doba, kdy se stírá hranice mezi světem živých a mrtvých. Věřilo se, že se duše zesnulých v tento čas vrací na zemský povrch, a živí mohou navštívit podsvětí. Může dojít k setkávání živých a mrtvých, světlem živí ukazují cestu mrtvým. Tradice v tento den zapalovat ohně a svíčky pochází od Keltů i Slovanů, kteří věřili, že oheň očisťuje a světlo pomáhá chránit před zlými a potměšilými duchy a aby se duše zemřelých mohly ohřát.

Mezi řadu lidových pověr a zvyků rozšířených v naší zemi patřila víra, že duše jednou za rok, v předvečer „Dušiček“ duše vystupují z „Očistce“, aby si odpočinuly od útrap. Blízcí hříšníků proto podle dostupných informací naplnili lampu na olej máslem, aby si duše mohly potírat spáleniny. Večer se příbuzní nebo přátelé napili studeného mléka nebo se jim postříkali, aby se tak duše ochladily.

Na svátky se také pekly takzvané „dušičky“ nebo „kosti svatých“, pečivo (bochánky, rohlíky) ve tvaru kostí. Těmi se obdarovávali pocestní, žebraři u kostela, chudí lidé v obci a zaměstnanci. V jižních Čechách ještě na počátku 20. století chodili koledníci na „Dušičky“ prosit o toto pečivo. V okolí Českého Krumlova tento zvyk, koledu, nazývali „chodit po rohlíkách“. Na území jihočeského Doudlebska se pekly tzv. všesvaté rohlíky nebo všesvaté dušičky.

Odpustky

Plnomocné odpustky pro duše zemřelých, které potřebují očistění (mrtvé, kteří páchali hříchy) lze uplatnit o „Dušičkách“ od 1. 11. do půlnoci 2. 11. Podmínkou je, aby úkon spojený s uplatněním získaných odpustků provedl pokřtěný katolík a pomodlil se za zesnulé v kostele v přesně danou dobu po přijetí svátosti oltářní.

Prosbou za hříšníky během „Dušiček“ může být např. modlitba:

*Na dušičky pamatujme,
z očistce jim pomáhejme!
Budou na nás vzpomínat,
až my budem umírat. . .*

*V dušičkový večer, rozžehněme svíčky,
modlíme se tiše, při nich za dušičky.
Poslední již svíce, zvolna dohořívá,
za duše, jichž nikdo, nikdo nevzpomíná.*

Opatrnosti nikdy nezbyvá

Návštěvníci hřbitova jsou příležitostně zloději okradání o kabelky s peněženkami, doklady a platebními kartami. Nenavštěvujte opuštěná místa v době, kdy se již na hřbitovech a v jejich okolí ostatní lidé nepohybují a buďte bdělí. Zloději kradou i hrobovou výzdobu a zloděj sám nebo ve spolupráci s prodejcem se snaží ukradené věci zpeněžit. Častější jsou vloupání do zaparkovaných automobilů návštěvníků hřbitova. Nenechávejte proto nic ležet na sedadlech v zaparkovaných autech – zloděj neví, že peněženku máte s sebou v kapse a že kabelka je prázdná a může Vám způsobit značnou finanční škodu a nepříjemnost už jen rozbitím okénka vozidla.

Pozornost věnujte zakoupeným svíčkám. Nabízené hřbitovní svíčky nezřídka shoří i se svým kelímkem, mnohdy jsou nebezpečné a v interiéru naprosto nepoužitelné.

Halloween

Vzpomínky na zemřelé se drží ve všech koutech světa. Nejznámější variantou tohoto svátku, který se postupně dostává i k nám, je anglosaský Halloween. V médiích i ve školách vidíme širokou propagaci tohoto svátku. Dost často jaksi „přehlušuje“ naše „Dušičky“ v bláznivém rejci importovaného svátku plného netopýrů, duchů, čarodějů, koster, strašidel a dýní. Když se děti v anglosaských zemích převlékají za duchy, skřítky a čarodějnice a s „Trick or Treat“ prosí u sousedů o sladkosti, zdá se to být nevinné a zábavné. Ten, kdo neví, o co jde, prostě „kráčí s dobou“ a nejspíš si vůbec neuvědomuje samotnou podstatu Halloweenu. Co je to Halloween?

Původ Haloweenu

300 let před Kristem držela jedna tajná kněžská společnost pod svou nadvládou keltský svět. Každý rok 31.10., v den Haloweenu, oslavovali na počest svého pohanského božstva „Sambain“, festival smrti. Ti kněží chodili dům od domu a žádali pro svého boha dary, nejednou i lidské oběti. V případě odmítnutí vyslovovali nad daným domem kletbu smrti. Odtud pochází výraz „Trick nebo Treat“ (zlořečení nebo dar). Jasněji řečeno: „Když ne dar, tak kletba.“ Na cestu si kněží svítili vydlabanými řepami, vyřezanými do podoby tváře. Uvnitř hořela svíčka vyrobená z lidského sádla, které pocházelo z předchozích obětí. Řepy představovaly ducha, který jejich kletby působil účinnými. V 18. a 19. století se tento zvyk dostal do USA, kde byly řepy nahrazeny dýněmi. Duch, který v těchto lampách „přebývá“ byl nazván Jock, později „Jack“, z toho „Jack-o-lantern“ (hallovenská dýně).

Slovo Halloween pochází z „All Hallows' Eve“ - předvečer Všech svatých, což vybězí spojit ho s touto křesťanskou tradicí. Ve skutečnosti je však původ Haloweenu pohanský a nemá žádnou souvislost s naším křesťanským svátkem. Dnes je pro satanisty na celém světě největším svátkem roku známým jako Noche de las Brujas (Noc čarodějnic). Výjimkou není ani provádění rituálních vražd v tento den.

Římskokatolictví kněží zejména ve Francii a Itálii organizují každoročně protesty proti Haloweenu a projevují nesouhlas se slavným Haloweenu i Všech svatých pod záminkou zábavy a vyzývají katolíky, aby na svátky Všech svatých a Dušiček pěstovali tradiční úctu k zemřelým návštěvou hrobů a obnovovali víru ve vzkříšení.

A jak oslavíte přelom října a listopadu Vy?
Martina Schořiková (zdroj Wikipedia)

Předvánoční tragédie roku 1956

Je začátek října roku 1967. Na babickém hřbitově, který svým prstencem svírá místní kostelík, zasvěcený svatému Janu Křtiteli, stojí skupina mladých osmnáctiletých jinochů. Přijeli ze Šlapanic, kde absolvovali odvozy a asi za rok půjde většina z nich sloužit vlasti. Všichni mají na levém rameni připnutu odvedeneckou květinu. Jednu kytičku mají navíc; kladou ji na jeden z hrobů a přidávají list bílého papíru, na kterém

stojí: „Našemu tragicky zesnulému kamarádu, kterému krutý osud nedopřál, aby se s námi dožil těchto radostných chvil.“ Branci ročníku 1949 chvíli ticho stojí, poté piánko zazpívají „Těžko jste mně máti má. . . .“ a se sklopenými hlavami odcházejí ze hřbitova.

Co se vlastně stalo? Vraťme se o jedenáct let zpátky. Do druhého ročníku babické obecné školy nastupuje čtrnáct chlapců

a pět děvčat. Mezi nimi usměvavý kudrnatý Zdeněk Flodr. Do první třídy zhruba stejný počet žáků a jedním z nich je klidný a slušný Milan Daněk.

Sobota 15. prosince 1956, zabíjíme, přijel strýc Polda Šimek za Zlína, tehdy Gottwaldova. Otec brzy po poledni odchází do sokolovny připravovat divadlo, které sehrají žáci místní školy pod názvem „Sněhová královna.“ Těsně po třetí hodině od-

polední kráčím za doprovodu svého strýce do sokolovny za otcem. Vstoupím na první schod babického sokolského stánku a ozve se dunivá rána. „Asi vojáci,“ myslím si.

Zakrátko začíná rozruch. „Vybuchla mina u elektriky nad Sedláckou studnou, jsou tam nějakí mrtví a zranění malí kluci!“ Letím dolů do „Voříšků.“ V uličce u Flodrových mě kdosi zastavuje: „Tam nesmíš, stalo se neštěstí.“ Letím přes pastvíska na mostek „u správcovy louky“ pod „sedláckou studnou.“ Tam mě opět zastaví. Později se dovidám, že nášlapná německá mina vzala život dvěma mým vrstevníkům, jejichž jména uvádím v předešlém odstavci. Hluboce zmaten a otřesen odcházím. Smrtelně zraněného Zdeňka nesl otec Mirek Flor k domovu. Skonal mu v ruku. Tělo Milana Daňka zákeřná zbraň zasáhla přímo... Třetí, čtyřletý hoch, můj příbuzný Ladik Jelínek, byl dále od výbuchu, asi 10 metrů v křoví, protože ho starší kluci zaháněli od svého nešťastného zákeřného nálezu. Byl

těžce poraněn. Nyní žije v Brně na sídlišti Vinohrady. Má mimo jiných následků této tragédie těžce poškozený zrak, přesto za doprovodu své obětavé manželky podniká výlety po okolí Brna a kdo jej zná, může tuto dvojici spatřit často v Babicích či blízkém okolí.

Další sled událostí si již přesně nepamatuji, jen vzpomenu besedu ve škole k uvedenému tématu s prezentací některých fotografií. Na velmi smutném a emotivním pohřbu, těsně před Vánoce, jsme my, děti, zpívaly nějakou píseň, pro tento dojemný okamžik extra složenou. Jejím autorem byl zřejmě Bohuš Olejníček.

K této tragické události uvádím doslovný přepis z obecní kroniky:

„Hrozné neštěstí událo se v sobotu 15. 12. 1956. Nebyl žádný sníh. Tři chlapci: Zdeněk Flodr, 7 r., Milan Daněk, 6 r. a Ladislav Jelínek, 4 r., hráli si s letadélkem ve Starých Babicích pod vrchní pumpou a silnicí. Bylo asi půl čtvrté odpoledne, kdy

se ozval výbuch z oněch míst. První dva chlapci nalezeni roztrháni a rozmetáni po stromech v okolí. Třetí, L. Jelínek, těžce zraněný po celém těle i uvnitř, odvezen do brněnské nemocnice, kde po velmi usilovném, všestranném opatření, zápasí se smrtí. Dle šetření, prováděného VB i četou vojáků - hledačů min, byla příčinou neštěstí nášlapová mina vézící u cesty, kudy prochodilo po válce mnoho osob, kde se žala tráva i kácely stromy. A tato zrádná věc čekala na 3 nevinné chlapce, kteří o této nalíčené pasti z doby války neměli ani tušení.“

Dvěma mrtvým chlapcům – Zdeňkovi Flodrovi a Milanu Daňkovi byl vypraven pohřeb péčí MNV z místnosti Národní školy za doprovodu celé obce i mnoha přespolních. Třetí chlapec se takřka zázrakem vyléčil a byl propuštěn v únoru 1957 v sádře do domácího ošetřování. Tak hrůznou zkázu zanechala válka ještě mnoho let po svém skončení ...

Josef Ševčík

Tip na výlet Alexandrovka

konec 19. st.

konec 19. st.

1899 z pohlednice

20. léta 20. stol.

50. léta 20. stol.

80. léta 20. stol.

současný stav 9-2016

Asi dva kilometry severozápadně od naší obce Babice nad Svitavou se na kopci nad Adamovem tyčí rozhledna, zvaná Alexandrova rozhledna, kterou místní, ať již z Adamova či Babic, nazývají důvěrně „Alexandrovkou.“ Tato kamenná vyhlídková stavba stojí v katastru Babic, jejím majitelem je však obec Adamov.

Pamatují si, jako malý hošík, jenž se svými rodiči a později s kamarády, tuto, tehdy trochu tajemnou a silně pobořenou stavbu, navštěvoval pro nádherný pohled na Adamov z jejího vrcholu. Tehdy se na rozhlednu dalo vylézt po točitém železném schodišti, které bylo, vinou zásahů druhé světové války, silně nahnuté a vyosené ze středu věže. Nahoře se dokonce opíralo o jednu z kamenných stěn. Ochoz byl téměř celý pobořen a okna, včetně rámců, vytlučena. V první polovině 60. let obec Adamov rozhlednu opravila a vybuodovala

zde televizní vysílač či převaděč pro potřeby města. Později přibyl železný ochoz, na který se dalo vystoupat po žebříku do výše asi pěti metrů. Časem okolní porost vzrostl a ztěžoval výhled na město i okolí. V prvních letech třetího tisíciletí byl odstraněn kovový žebřík, vedoucí na ochoz. Zchátralá rozhledna byla prohlášena za nebezpečnou a nepřístupnou. V letech 2007 - 2008 byla Alexandrova rozhledna kompletně opravena. Došlo k jejímu zvýšení na téměř 18 metrů, vyhlídkový ochoz je upevněn na těle rozhledny ve výšce asi 15 m a díky vykáceným stromům, bránícím ve výhledu, je zde úchvatný pohled do okolí i na samotné město Adamov. Na vyhlídkovou terasu vystoupáte po novém nerezovém schodišti, čítajícím celkově více než 50 schodů. Západním směrem jsou vidět části Útěchova, jižně se rozlévá moravská metropole, včetně hádecké věže. Za dobré viditelnosti

se, ještě více vlevo, tyčí hradba Pálavy. Za velmi dobré viditelnosti můžete vidět za Brnem alpské kopce až kdesi za Vídní s výškou přes 2 000 m n. m. Je vidět velkou část Babic a za nimi horní část Ochoze, zvanou „Pastýřky.“ Západním směrem je možno spatřit nedávno zrestaurovaný letovický zámek. Rozhodně neprohlopíte, když u sebe budete mít dalekohled. Za mých mladých let jsem dokonce slyšel hlasy, které docela vážně tvrdily, že z „Alexandrovky“ bylo možno, za zvlášť příznivých podmínek, vidět věž svatoštěpánské katedrály ve Vídní. Můj kamarád konzultoval tuto možnost s jedním brněnským vědcem - pan profesorem tuto možnost nevyločil.

V 60. letech 19. století byl v místech nynější rozhledny dřevěný pavilon, který postupně chátral, až musel být stržen. Na konci 19. století byla, z iniciativy Klubu rakouských turistů, sružených v Brně, postavena ka-

menná rozhledna za 15 000 zlatých. Vznikla dle projektu brněnského architekta Oscara Mratscheka a název dostala podle předsedy brněnské sekce Klubu rakouských turistů pana Alexandra Suchánka, jenž byl duší celého projektu. Otevřena byla 4. září 1887. Ke znovuotevření rozhledny po její generální

přestavbě došlo dne 16. května 2009. Krátce poté zde skupina literárních příznivců umístila na tubusu věže pamětní desku babického rodáka, spisovatele a básníka tohoto kraje, Jaroslava Marchy. Takto symbolicky završila tento symbol a Slavín babických a adamovských lesů. Ostatně, verš k oslavě hvozdu

„moravského Švýcarska“ je vyryt na zmíněné desce. V současné době je rozhledna vítaným a častým cílem turistů, kteří sem proudí zejména z babické a adamovské oblasti.

Josef Ševčík, foto Martina Schoříková

Úvaha dušičková

Je užitečné ohlédnout se zpět. Uvědomujeme si, že vzpomínka na všechny naše zemřelé je vedle Vánoc největším společně prožívaným dnem, který věřící i nevěřící spolu „slaví“. Víme dobře, že mnozí, kteří se aktivně účastní těchto dnů, nejsou věřící a nemají náboženské motivy k účasti. Je ale pěkné, že společně slavíme Vánoce, počátek spásy, kdy se slovo stalo tělem a začalo přebývat mezi námi. Druhý takový společný den je památka zemřelých. Smrt nás tu všechny spojuje přes rozdíly názorů na smrt a na život po ní. Sjednocují nás i vnější projevy účasti: ozdoby hrobů. Rozsvěcování světla. Hroby spojují lidi, rodiny a příbuzní se u nich scházejí, případně spolu posedí a zavzpomínají.

Je velmi důležité, abychom si i my křesťané jasně uvědomili, že tento den je i významným našeho společenství generací tady na

zemi, jak to prožívají lidé ve vzpomínkách na své zemřelé předky, ale že je především zřetelným vyznáním víry ve vzkříšení, v život překračující hrob, ve společenství za hrobem.

Věřící lidé chodí na hroby, pokládají na hroby květiny, rozsvěcují svíce. Lidé smysl těchto gest a znamení často neznají. Jinak by hroby nezavalovali množstvím zbytečně drahých umělých, papírových, voskových květin. Co tím vyjadřují? Je snad naše víra jen „papírová“, umělá? Hrob je pro lidi znamením konce života, smrti. Věřící křesťan však na hrob jako místo „konce života“ pokládá živé květy jako projev své víry, jako „protest“ proti názoru, že tady je konec života. Stejným znamením a vyznáním víry jsou rozsvěcované svíce. Znamenají: věřím v život věčný. Mihotající se svíce na venkovském hřbitůvku v dušičkový podvečer nejsou jen krásnou

poezií, ale znamením života, světla života. U našich hrobů stojí kříže. Jistě, připomínají kalvářskou oběť, kterou Kristus podal Otci za naše vykopení, za spásu člověka. Bohužel méně v nich prozařuje i zmrtvýchvstání, kterého mají být kříže u hrobu na hřbitově znamením. Měly by tam být kříže bez Kristova korpusu, s přehozeným plátnem zmrtvýchvstalého – znamením zmrtvýchvstání. Hrob křesťana má mluvit o zmrtvýchvstání. Z této víry pak vychází modlitba, kterou pokládáme na hrob jako nejkrásnější kytičku.

Redakčně kráceno a aktualizováno s laskavým svolením autora článku pana kardinála Miloslava Vlka;

původní text na <http://www.kardinal.cz/index.php?cmd=article&articleID=304>

Informace pro občany

Kalendáře

- Nástěnné kalendáře pro rok 2017 velikosti A4 s fotografiemi naší obce je možné zakoupit na obecním úřadě v úředních hodinách za 94.- Kč

Ořez dřevin

- Společnost E. ON upozorňuje vlastníky či uživatele nemovitostí (pozemků) na povinnost ořezu nebo odstranění dřevin, ohrožujících bezpečný a spolehlivý provoz elektrického distribučního zařízení. Ve smyslu zákona č. 458/2000 Sb. – „energetický zákon“ a ČSN EN 50341 a ČSN EN 50423 – „Elektrická venkovní vedení s napětím“, podle níže uvedeného výpisu citovaných předpisů.]
Ochranné pásmo u napětí od 1 kV do 35 kV je vymezeno vzdáleností 7 m a u napětí nad 35 kV do 110 kV včetně 12 m od krajního vodiče na obě strany. V ochranném pásmu nadzemního vedení je zakázáno nechávat růst porosty nad výšku 3 m.
Bezpečná vzdálenost – veškeré práce při odstraňování a ořezu dřevin musí být prováděny nejbližší v bezpečné vzdálenosti od vodičů. K vodičům se

nesmí pod bezpečnou vzdálenost přiblížit ani nástroje ani ořezávané větve při pádu.

- **U vedení nízkého napětí** (400/230 V) je předepsaná bezpečná vzdálenost (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 1 m, **u vedení vysokého napětí** (22 kV) je předepsaná bezpečná vzdálenost (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) od vedení 2 m, **u vedení velmi vysokého napětí** (110 kV) je předepsaná bezpečná vzdálenost (s uvažováním ročního přírůstku či vychýlení porostu při větru) 3 m,
- **v lesních průsecích** jsou vlastníci či uživatelé dotčených nemovitostí povinni umožnit zaměstnancům společnosti E.ON Distribuce, a. s., či jím zmocněných zhotovitelů, udržování volného pruhu pozemků o šířce 4 m po jedné straně základů podpěrných bodů nadzemního vedení.
- Práce, při kterých by mohla být ohrožena bezpečnost osob, technický stav vedení nebo jeho provoz, může být prováděna pouze se souhlasem společnosti E.ON Česká republika, s. r. o.,

a to za podmínek pro tuto práci stanovených.

- E.ON doporučuje odstraňování a ořez dřevin provádět průběžně.
- V případě, že stav stromoví nebude odpovídat výše uvedeným podmínkám, osloví Vás zástupce E.ON Distribuce, a. s., formou dopisu, kde budou uvedeny informace o provedení odstranění a ořezu dřevin na náklady E. ON Distribuce, a. s. Za nesplnění zákonných povinností majitelů či uživatelů nemovitostí ořezat popř. odstranit stromoví a jiné porosty ohrožující bezpečný a spolehlivý provoz distribučních zařízení může příslušné vlastníky či uživatele formou sankcí postihnout Energetický regulační úřad.
- Pro další informace volejte **E.ON Zákaznickou linku 800 77 33 22** nebo navštivte **stránky www.eon-distribuce.cz**.

Koncert

- Koncert skupiny Fleret se uskuteční 11. 3. 2017 v sále obecní hospody. Vystoupí dcera Jarmily Šulákové Zuzana a jako předkapela skupina Pozdní sběr.